

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2007. január 18.*

A C-229/05. P. sz. ügyben,

Osman Öcalan, a **Kurdistan Workers' Party (PKK)** nevében,

Serif Vanly, a **Kurdistan National Congress (KNK)** nevében,

(képviselek őket: M. Muller QC, E. Grieves és P. Moser barristers, valamint J. G. Peirce solicitor)

fellebbezőknek

a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2005. május 9-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek: E. Finnegan és M. Bishop, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: angol.

Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviseli: R. Caudwell, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg),

az **Európai Közösségek Bizottsága**

beavatkozók az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: P. Jann tanácselnök, K. Lenaerts, Juhász E., J. N. Cunha Rodrigues (előadó) és M. Ilešič bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,
hivatalvezető: J. Swedenborg tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2006. szeptember 14-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2006. szeptember 27-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- ¹ Osman Öcalan, a Kurdistan Workers' Party (PKK) (Kurdisztáni Munkáspárt) nevében, és Serif Vanly, a Kurdistan National Congress (KNK) (Kurdisztáni Nemzeti

Kongresszus) nevében fellebbezésükkel az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróság T-229/02. sz., PKK és KNK kontra Tanács ügyben 2005. február 15-én hozott végzésének (EBHT 2005., II-539. o., a továbbiakban: megtámadott végzés) megsemmisítését kérik, amely végzéssel az Elsőfokú Bíróság mint elfogadhatatlant elutasította a terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 2001/927/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló [nem hivatalos fordítás], 2002. május 2-i 2002/334/EK tanácsi határozat (HL L 116., 33. o.), valamint a terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 2002/334 határozat hatályon kívül helyezéséről szóló [nem hivatalos fordítás], 2002. június 17-i 2002/460/EK tanácsi határozat (HL L 160., 26. o.) megsemmisítésére irányuló keresetüket.

Jogi háttér

Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény

- ² A Rómában 1950. november 4-én aláírt, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (a továbbiakban: az EJEE) „Tisztességes tárgyaláshoz való jog” című 6. cikke értelmében:

„1. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Az ítéletet nyilvánosan kell kihirdetni, a tárgyalóterembe történő belépést azonban meg lehet tiltani a sajtónak és a közönségnek a tárgyalás teljes időtartamára vagy egy részére annyiban, amennyiben egy demokratikus társadalomban ez az

erkölcsök, a közrend, illetőleg a nemzetbiztonság érdekében szükséges, ha e korlátozás kiskorúak érdekei vagy az eljárásban részt vevő felek magánéletének védelme szempontjából szükséges, illetőleg annyiban, amennyiben ezt a bíróság feltétlenül szükségesnek tartja, mert úgy ítéli meg, hogy az adott ügyben olyan különleges körülmények állnak fenn, melyek folytán a nyilvánosság az igazságszolgáltatás érdekeit veszélyeztetné.

[...]”

- 3 Az EJEE „Hatékony jogorvoslathoz való jog” című 13. cikke kimondja:

„Bárkinek, akinek a jelen Egyezményben meghatározott jogait és szabadságait megsértették, joga van ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje az esetben is, ha e jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg.”

- 4 Az EJEE „Egyéni kérelmek” című 34. cikke szerint:

„A[z Emberi Jogok Európai] Bíróság[a] kérelmeket vehet át bármely természetes személytől, nem-kormányzati szervezettől vagy személyek csoportjaitól, akik vagy amelyek azt állítják, hogy az Egyezményben vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvekben biztosított jogok valamely Magas Szerződő Fél részéről történt megsértésének áldozatai. A Magas Szerződő Felek kötelezettséget vállalnak arra, hogy semmilyen módon nem akadályozzák e jog hatékony gyakorlását.”

A közösségi jog

- 5 2001. december 27-én – arra az álláspontra helyezkedve, hogy az ENSZ 1373. (2001) sz. határozatának végrehajtásához közösségi fellépésre van szükség – a Tanács elfogadta a terrorizmus leküzdéséről szóló 2001/930/KKBP közös álláspontra (HL L 344., 90. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 213. o.) és a terrorizmus leküzdésére vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló 2001/931/KKBP közös álláspontra (HL L 344., 93. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 217. o.).
- 6 A 2001/931 közös álláspont 1. cikke kimondja:

„(1) A következő cikkek rendelkezéseivel összhangban ezt a közös álláspontra kell alkalmazni a terrorcselekményekben részt vevő és a mellékletben felsorolt személyekre, csoportokra és szervezetekre.

[...]

(4) A mellékletben található listát az idevágó ügyiratok pontos információi, illetve anyagai alapján kell összeállítani, amelyek értelmében az illetékes hatóság határozatot hozott az érintett személyekről, csoportokról és szervezetekről, függetlenül attól, hogy a határozat terrorcselekményre irányuló nyomozás vagy vádemelés megindítására, komoly és hitelt érdemlő bizonyítékok vagy jelek alapján ilyen cselekmény elkövetésének kísérletére, abban való részvételre vagy annak elősegítésére, vagy ilyen bűntettek miatt kiszabott ítéletekre vonatkozik-e. A listába felvehetők azok a személyek, csoportok és szervezetek, akikről, illetve amelyekről az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa megállapította, hogy kapcsolatban állnak a terrorizmussal, és velük szemben szankciókat rendelt el.

Ennek a bekezdésnek az alkalmazásában az »illetékes hatóság« az igazságügyi hatóság, vagy ha az nem rendelkezik az e bekezdés hatálya alá tartozó területen illetékességgel, akkor az e téren illetékességgel rendelkező megfelelő hatóság.

(5) A Tanács törekszik annak biztosítására, hogy a mellékletben felsorolt természetes vagy jogi személyek, csoportok vagy szervezetek nevét olyan, megfelelően részletes adatokkal egészítse ki, hogy lehetséges legyen az adott emberek és jogi személyek, szervezetek vagy szervek tényleges azonosítása, így módon elősegítve az azonos vagy hasonló névvel rendelkezők mentését.

(6) A mellékletben található listában szereplő személyek és szervezetek nevét rendszeresen és legalább hat hónaponként felül kell vizsgálni annak érdekében, hogy biztosítva legyen a listában való fenntartásuk megalapozottsága.”

7 A 2001/931 közös álláspont 2. cikke kimondja:

„Az Európai Közösség, az Európai Közösséget létrehozó szerződésben ráruházott hatáskör keretén belül eljárva, elrendeli a mellékletben felsorolt személyek, csoportok és szervezetek pénzeszközeinek és egyéb vagyoni értékeinek vagy gazdasági erőforrásainak a befagyasztását.”

8 2001. december 27-én a Tanács elfogadta a terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendeletet (HL L 344., 70. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 207. o.).

9 E rendelet 2. cikke értelmében:

„(1) Az 5. és a 6. cikkben megengedett kivételektől eltekintve:

- a) a (3) bekezdésben említett listában szereplő természetes vagy jogi személy, csoport vagy szervezet tulajdonában vagy birtokában álló, vagy hozzájuk tartozó valamennyi pénzeszközt, egyéb vagyoni értéket és gazdasági erőforrást be kell fagyasztani;
- b) semmiféle pénzeszközt, egyéb vagyoni értéket és gazdasági erőforrást sem közvetve, sem közvetlenül nem lehet a (3) bekezdésben említett listában szereplő természetes vagy jogi személy, csoport vagy szervezet rendelkezésére bocsátani.

(2) Az 5. és a 6. cikkben megengedett kivételektől eltekintve tilos pénzügyi szolgáltatásokat nyújtani a (3) bekezdésben említett listában szereplő természetes vagy jogi személy, csoport vagy szervezet számára.

(3) A Tanács egyhangúlag, és a 2001/931/KKBP közös álláspont 1. cikkének (4), (5) és (6) bekezdésében megállapított rendelkezéseivel összhangban eljárva, megállapítja, felülvizsgálja és módosítja azoknak a személyeknek, csoportoknak és szervezeteknek a listáját, akikre, illetve amelyekre ez a rendelet vonatkozik; ez a lista a következőket tartalmazza:

- i. természetes személyek, akik terrorcselekményt követnek el vagy kísérelnek meg elkövetni, illetve ilyen cselekmények elkövetésének részesei vagy azok elősegítői;

- ii. jogi személyek, csoportok vagy szervezetek, amelyek terrorcselekményt követnek el vagy kísérelnek meg elkövetni, illetve ilyen cselekmények elkövetésének részesei vagy azok elősegítői;
- iii. az i. és ii. pontban említett egy vagy több természetes vagy jogi személy, csoport vagy szervezet tulajdonában vagy ellenőrzése alatt álló jogi személyek, csoportok vagy szervezetek;
- iv. az i. és ii. pontban említett egy vagy több természetes vagy jogi személy, csoport vagy szervezet nevében vagy irányítása alatt eljáró természetes vagy jogi személyek, csoportok vagy szervezetek.”

A jogvita előzményei

10 A megtámadott végzés az alábbi megállapításokat tartalmazza:

- „1 Az iratok alapján a [PKK] 1978-ban jött létre, és kezdte meg a török kormány elleni fegyveres küzdelmét a kurdok önrendelkezésének elismeréséért. [Osman] Öcalan írásban tett vallomása szerint önvédelmi jogának fenntartása mellett 1999 júliusában a PKK egyoldalú tűzszünetet hirdetett. Ennek megerősítéseként ugyanezen vallomás szerint 2002 áprilisában a PKK kongresszusa kimondta, hogy »2002. április 4-től a 'PKK' nevében végzett minden tevékenység beszüntetésre kerül, és a PKK nevében végzett tevékenység törvénytelennek minősül« (a keresetlevél 2. mellékletének 16. pontja). A kurd kisebbség politikai céljainak demokratikus úton történő elérésére Kongreya AzadÎ ş Demokrasiya Kurdistan (Kurdisztáni Szabadság és Demokrácia Kongresszusa, a továbbiakban: KADEK) néven új politikai tömörülést hoztak létre. A KADEK elnökévé [Abdullah] Öcalant nevezték ki.

- 2 A [KNK] mintegy harminc szervezetet tömörítő szövetség. A KNK célja »Kurdisztán minden részén megerősíteni a kurdok egységét és együttműködését, valamint támogatni a kurd nemzet legfőbb érdekeiért vívott harcukat« (a KNK alapszabálya 7. cikkének (A) bekezdése). A KNK elnöke, [Serif] Vanly által írásban tett vallomás alapján a PKK tiszteletbeli vezetője azok közül került ki, akik a KNK létrehozását szorgalmazták. A PKK tagja volt a KNK-nak, a KNK-t pedig részben a PKK egyéni tagjai finanszírozták.”
- 11 2002. május 2-án a Tanács elfogadta a 2002/334 határozatot. Ez a határozat felvette a PKK-t a 2580/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése szerinti listára (a továbbiakban: vitatott lista).
- 12 A 2002/334 határozat ellen a KNK a T-206/02. számon nyilvántartásba vett megsemmisítés iránti keresetet nyújtotta be. Az Elsőfokú Bíróság 2005. február 15-i végzésével mint elfogadhatatlant elutasította ezt a keresetet. E végzés ellen nem nyújtottak be fellebbezést.
- 13 2002. június 17-én a Tanács elfogadta a 2002/460 határozatot. E határozat fenntartotta a PKK nevét a vitatott listán. Ezt a listát a Tanács különböző határozataival ezt követően rendszeresen frissítették.

Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás

- 14 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. július 31-én benyújtott keresetlevelével a PKK (képviseli: Osman Öcalan) és a KNK (képviseli: Serif Vanly) megsemmisítés iránti keresetet indított a 2002/334 és 2002/460 határozat ellen. Ezt a keresetet a T-229/02. számon vették nyilvántartásba.

- 15 E keresetlevél mellékletként a következő szövegű, a PKK nevében kiállított megbízást tartalmazta:

„Alulírott, Osman Öcalan, a korábban PKK néven ismert szervezet volt tagjaként és nevében ezúton megbízom

Mark Mullert, a 10–11 Gray’s Inn Square ügyvédjét

Edward Grieves-t, a 10–11 Gray’s Inn Square ügyvédjét

Gareth Peirce-t, a Birnberg Peirce ügyvédi iroda partnerét

azzal, hogy az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága előtt a 2002/334 határozat és a 2580/2001 rendelet megsemmisítése iránt keresetet indítson és eljárjon, valamint hogy e célból minden egyéb lépést tegyen, ideértve bármely tárgykör más személyre bízását, ideiglenes intézkedés kérését, és amennyiben szükséges, az Európai Közösségek Bírósága előtti fellebbezés benyújtását.”

- 16 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 114. cikkének 1. §-a alapján a Tanács külön iratban 2002. november 27-én elfogadhatatlansági kifogást emelt. Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának, valamint az Európai Közösségek Bizottságának megengedték a Tanács kérelmeinek támogatása végett történő beavatkozást. A Bizottság az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó észrevételeket terjesztett elő. Az Egyesült Királyság nem kívánt ezzel élni.

- 17 Az Elsőfokú Bíróság ezen elfogadhatatlansági kifogásról határozva a megtámadott végzéssel az említett keresetet mint elfogadhatatlant elutasította.

A megtámadott végzés

- 18 Az Osman Öcalan által a PKK nevében indított keresetet az Elsőfokú Bíróság az alábbi indokok alapján minősítette elfogadhatatlannak:

„27 Először is meg kell állapítani, hogy a PKK-t a [2002/333 és a 2002/460] határozatok közvetlenül és személyében érintik, mivel azokban név szerint szerepel.

28 Meg kell továbbá állapítani, hogy a terrorizmus leküzdése érdekében korlátozó intézkedésekkel érintett személyek, csoportok és szervezetek nevét tartalmazó, vitatott listán szereplő személy esetében a megsemmisítés iránti kereset elfogadhatóságára vonatkozó szabályozást a jelen ügy körülményei alapján kell értelmezni. E csoportok vagy szervezetek esetében elképzelhető ugyanis, hogy azok vagy jogilag nem is léteznek, vagy a jogi személyekre szokásosan alkalmazandó általános jogszabályokat nem tudták tiszteletben tartani. Ezért túlzott alaki követelmények előírása bizonyos esetekben a megsemmisítés iránti keresetindítás lehetőségének megtagadásával járna, holott ezek a csoportok és szervezetek közösségi korlátozó intézkedések tárgyát képezték.

[...]

- 32 A fenti 28. pontban kifejtett elvek alapján [Osman] Öcalan, természetes személy, bármilyen bizonyítékot előterjeszthet annak alátámasztására, hogy a jogi személy PKK nevében – állítása szerint – annak képviselőjeként jogosan jár el. E bizonyítékoknak azonban legalábbis azt alá kell támasztaniuk, hogy a PKK-nak valóban szándékában állt a jelen kereset benyújtása, és hogy nem harmadik személy – adott esetben a PKK egyik tagja – használta fel erre eszközként.
- 33 Azt is világossá kell tenni, hogy a kereset elfogadhatóságának jelen vizsgálata során nem az Elsőfokú Bíróság feladata a PKK tényleges létezéséről véleményt nyilvánítani. Az e vizsgálat során felmerült egyetlen kérdés kizárólag arra vonatkozik, hogy [Osman] Öcalan jogosult-e a PKK nevében keresetet indítani.
- 34 Elsőként kiemelendő, hogy a keresetet formálisan [Osman] Öcalan nyújtotta be a PKK nevében («on behalf»).
- 35 Másodsorban meg kell állapítani, hogy a felperesek egyértelmű nyilatkozata alapján a PKK 2002 áprilisában szűnt meg. Ráadásul [Osman] Öcalannak a keresetlevélhez mellékelt vallomása alapján a PKK feloszlásáról határozó kongresszusa azt is kimondta, hogy »a PKK nevében végzett minden tevékenység [mostantól] törvénytelennek minősül«.
- 36 Harmadsorban azt kell megállapítani, hogy a felperesek írásbeli beadványaiban [Osman] Öcalan mindenhol a PKK képviselőjeként szerepel. Mindezen felül ő maga egyszer sem állította, hogy a [2002/334 és a 2002/460] határozatok megsemmisítéséhez egyéni érdeke fűződne.

- 37 A felperesek nemhogy elismernék [Osman] Öcalan jogát a PKK képviselőjére, hanem inkább a PKK megszűnését hangsúlyozzák. Márpedig nem tartható az az álláspont, miszerint egy – feltételezetten – megszűnt jogi személy érvényesen képviselőt jelölhet.
- 38 Azon álláspont tarthatatlanságát, hogy [Osman] Öcalan érvényesen képviseli a PKK-t, saját vallomása is alátámasztja, mivel állítása szerint 2002 áprilisától a PKK nevében végzett minden tevékenység törvénytelen. A vallomás alapján [Osman] Öcalannak a PKK nevében benyújtott keresetét maga a megbízója nyilvánította törvénytelennek.
- 39 Ebből következően tehát a felperesek az Elsőfokú Bíróságot olyan paradox helyzet elé állítják, amelyben egy jogi személyt képviselő természetes személy nemcsak érvényes képviselői jogát nem tudja igazolni, hanem még azt is kifejti, hogy miért nem jogosult a képviselőre.
- 40 Abból, hogy a felperesek szerint nem áll rendelkezésükre más jogorvoslati lehetőség, még nem következik, hogy minden olyan személy keresetét el kellene fogadni, aki harmadik személy érdekeit kívánja megvédeni.
- 41 Az Elsőfokú Bíróságnak tehát azt kell megállapítania, hogy [Osman] Öcalan a PKK nevében magánszemélyként nyújtott be keresetet. Ebből következően [Osman] Öcalannak a PKK nevében benyújtott keresete elfogadhatatlan.”

- 19 A Serif Vanly által a KNK nevében indított keresetet az Elsőfokú Bíróság az alábbi indokok alapján minősítette elfogadhatatlannak:

„43 [...] T-206/02. számon nyilvántartásba vett keresetében a KNK már megtámadta a 2002/334 határozatot. Ezért a jogvita tárgya és jogcíme, valamint a felek azonossága miatt a KNK jelen keresetének a 2002/334 határozat elleni része perfüggőségi kifogás miatt elfogadhatatlan.

[...]

45 A KNK által a 2002/460 határozat ellen benyújtott keresettel kapcsolatban az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a jogalanyok meghatározott csoportjának kollektív érdekei előmozdítására létrejött valamely egyesület nem minősül az adott csoport általános érdekeit érintő jogi aktussal – az EK 230. cikk negyedik bekezdése szerint – személyében érintettnek, ebből következően tehát nem nyújthat be megsemmisítés iránti keresetet, ha tagjai azt egyénileg sem tehetnék meg (a Bíróság 19/62–22/62. sz., Fédération nationale de la boucherie en gros et du commerce en gros des viandes és társai kontra Tanács ügyben 1962. december 14-én hozott ítélete [EBHT 1962., 943. o., 960. o.] és az Elsőfokú Bíróság T-69/96. sz., Hamburger Hafen- und Lagerhaus és társai kontra Bizottság ügyben 2001. március 21-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-1037. o.] 49. pontja).

46 Jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a KNK alapszabálya 7. cikkének (A) bekezdése alapján a KNK célja Kurdisztán minden részén megerősíteni a kurdok egységét és együttműködését, valamint támogatni a kurd nemzet legfőbb érdekeiért vívott harcukat. A KNK tehát jogalanyok meghatározott csoportja kollektív érdekeinek az előmozdítására létrejött egyesületnek tekintendő.

- 47 Ezt a megállapítást a felperesek azon érve is alátámasztja, amely szerint a PKK felvétele a listára »káros hatással« van a KNK célkitűzéseinek elérésére. A fent hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében ezen a címen nem minősül személyében érintettnek.
- 48 Ezt követően azt kell megvizsgálni, hogy a KNK hivatkozhat-e arra, hogy egy vagy több tagja a [2002/460] határozat megsemmisítése iránt elfogadható keresetet indíthat.
- 49 A PKK esetében meg kell állapítani, hogy a felperesek – annak megszűnésére hivatkozva – mindenesetre elismerik, hogy a PKK már nem tagja a KNK-nak. Ezzel kapcsolatban elfogadhatatlan, hogy egy egyesületnek valamely korábbi tagja által esetlegesen benyújtott keresetből – a személy egykori tagsága alapján – előnye származzon. Ezen okfejtés elfogadása esetén ugyanis az egyesület állandó keresethatósági joggal rendelkezne annak ellenére, hogy az egyesület már nem állíthatja, hogy egykori tagja érdekeit képviseli.
- 50 A KADEK-kel kapcsolatban a felperesek alapvetően arra hivatkoznak, hogy arra, a KNK lehetséges tagjaként a 2002/460 határozat olyan mértékben hatott, hogy végül már nem léphetett be a KNK-ba. Feltételezve, hogy – amint az valószínűnek tűnik azon az alapon, hogy őt a PKK jog szerinti és/vagy tényleges jogutódjának lehet tekinteni – a jelen kereset benyújtásakor a KADEK-nek jogában állt a 2002/460 határozatot megtámadni, azonban a KNK nem hivatkozhat arra, hogy a KADEK az ő tagszervezete, mivel a valóságban nem ez a helyzet.
- 51 A felperesek végül azt állítják, hogy a KNK és tagjai általánosságban is személyükben érintettek, mivel – a vitatott listán szereplő szervezettel fenntartott együttműködésük esetén – vagyonuk befagyasztásának veszélye korlátozza tevékenységeiket. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a [2002/460] határozat azon rendelkezése, hogy tilos a PKK rendelkezésére

pénzeszközöket bocsátani, általános hatályú, mivel az Európai Közösség valamennyi jogalanya vonatkozik. A [2002/460] határozat tehát objektív módon meghatározott helyzetekre alkalmazandó, valamint általános és absztrakt módon kijelölt csoportokra nézve jár joghatással (lásd ezzel kapcsolatban a Bíróság 307/81. sz., *Aluisisse Italia kontra Tanács és Bizottság* ügyben 1982. október 6-án hozott ítéletének [EBHT 1982., 3463. o.] 9. pontját).

- 52 Emlékeztetni kell arra, hogy természetes vagy jogi személy csak akkor állíthatja, hogy valamely általános hatályú jogi aktus személyében érinti, ha ez az aktus sajátos jellemzői vagy őt minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik rá (a Bíróság 25/62. sz., *Plaumann kontra Bizottság* ügyben 1963. július 15-én hozott ítélete [EBHT 1963., 197. o., 223. o.] és az Elsőfokú Bíróság T-12/93. sz., *CCE de Vittel és társai kontra Bizottság* ügyben 1995. április 27-én hozott ítéletének [EBHT 1995., II-1247. o.] 36. pontja). Márpedig a PKK-ra vonatkozó [2002/460] határozatban foglalt tilalom a KNK-ra és tagjaira is éppúgy vonatkozik, mint a Közösségben minden más személyre. Az a tény, hogy politikai nézeteik miatt a KNK és tagjai másoknál jobban érzik e tilalom hatását, még nem jelenti azt, hogy őket a Közösségen belül bármely más személy tekintetében egyéníteni lehetne. Az a tény ugyanis, hogy egy általános hatályú jogi aktus a hatálya alá tartozó különböző jogalanyokra eltérő konkrét hatásokat gyakorolhat, nem különbözteti meg őket minden más érintett személytől, mivel e jogi aktus objektív módon meghatározott helyzet alapján alkalmazandó (lásd az Elsőfokú Bíróság T-138/98. sz., *ACAV és társai kontra Tanács* ügyben 2000. február 22-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-341. o.] 66. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

[...]

- 56 Meg kell állapítani, hogy a KNK-t – mivel nem hivatkozhat arra, hogy valamely tagja a [2002/460] határozat megsemmisítése iránt elfogadható keresetet indíthat – a megtámadott határozat nem érinti személyében.

57 Következésképpen a kereset a KNK által a 2002/460 határozat ellen indított részében elfogadhatatlan.”

A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

20 A Bíróság Hivatalához 2005. május 9-én benyújtott keresetlevelükkel Osman Öcalan, a PKK nevében és Serif Vanly, a KNK nevében fellebbeztek a megtámadott végzés ellen. Azt kérik a Bíróságtól, hogy semmisítse meg az említett végzést, nyilvánítsa elfogadhatónak az Osman Öcalan által a PKK nevében és Serif Vanly által a KNK nevében benyújtott keresetet, valamint a Tanácsot kötelezze az elfogadhatósággal kapcsolatos eljárás költségeinek viselésére.

21 Fellebbezésük mellékleteként a fellebbezők a jelen eljárásban őket képviselő egyik ügyvéd, Mark Muller által 2005. május 9-én tett alábbi szövegű nyilatkozatot nyújtották be:

„1. Alulírott, Mark Muller, ezúton erősítem meg, hogy én képviselem Abdullah Öcalant az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt folyamatban lévő eljárásban.

2. Ezen eljárás során rendszeresen meglátogattam [Abdullah] Öcalant a törökországi Imrali-szigeten lévő börtönben. Megerősítem, hogy a jelen keresetnek az Elsőfokú Bírósághoz történő benyújtása előtt [Abdullah] Öcalan megbízott azzal, hogy vitassam a PKK európai betiltását. Emellett Európában találkozhatam a PKK – és feltételezett utódszervezete, a KADEK – más magas rangú képviselőivel. Ismétlem, megbíztak a jelen eljárás folytatásával.

3. Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának tiszteletben tartása érdekében Osman Öcalan általi megbízás kiállítását kértem, aki akkor mind a korábban PKK néven ismert szervezet, mind a KADEK magas rangú képviselője volt.
 4. Ha az Elsőfokú Bíróság további tájékoztatást kért volna e kérdésben, haladéktalanul lépéseket tettem volna a fenti állítások megerősítéséhez szükséges valamennyi bizonyíték beszerzésére. Ezt azért nem tartottam szükségesnek, mert az Elsőfokú Bíróság elfogadta a benyújtott megbízást, és értesítette az alperest a keresetlevélről.”
- 22 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság mint elfogadhatatlant – vagy másodlagosan mint megalapozatlant – utasítsa el a két fellebbező fellebbezését, adott esetben utalja vissza az Elsőfokú Bíróság elé az ügyet, és a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.
- 23 Az elsőfokú eljárásba beavatkozó Bizottság és Egyesült Királyság nem terjesztettek elő írásbeli észrevételeket.

A fellebbezésről

Az Osman Öcalan által a PKK nevében benyújtott kereset elfogadhatósága

- 24 A PKK nevében eljáró Osman Öcalan (a továbbiakban: első felperes) hét jogalapot ad elő fellebbezése alátámasztására. Elsőként a negyedik joglapot kell megvizsgálni.

A negyedik jogalapról

– A felek érvei

- 25 Negyedik jogalapjával az első felperes azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság elferdítette az általa a PKK feloszlására vonatkozóan benyújtott bizonyítékokat. Osman Öcalannak az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott nyilatkozata figyelmes olvasata alapján nem lehetett azt a következtetést levonni, hogy a PKK véglegesen beszüntetett volna minden tevékenységet, beleértve a betiltás vitatását is. Éppen ellenkezőleg, Osman Öcalan rendszeresen célzott arra, hogy a PKK továbbra is fennáll, és hogy ez utóbbi létrehozta a szövetséges szervezetet, a KADEK-et. Következésképpen az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte a PKK feloszlására és fennállására vonatkozó bizonyítékokat.
- 26 A Tanács elsődlegesen azt állítja, hogy a negyedik jogalap elfogadhatatlan, mivel egyrészt az elsőfokú eljárásban ismertetett állítások megismétlése, másrészt az Elsőfokú Bíróság azon ténymegállapítására vonatkozik, miszerint a PKK nem jelölhette ki érvényesen Osman Öcalant az elsőfokú eljárásbeli képviselőjeként.
- 27 Másodlagosan a Tanács azt állítja, hogy e jogalap nyilvánvalóan megalapozatlan.
- 28 Az Elsőfokú Bíróság mindenekelőtt – a megtámadott végzés 33. pontjában – egyértelműen kijelentette, hogy nem feladata a PKK tényleges létezéséről véleményt nyilvánítani. Az Elsőfokú Bíróság által nemlegesen megválaszolt kérdés egyszerűen az volt, hogy Osman Öcalan jogosult-e a PKK nevében keresetet indítani.

- 29 Maguk a felperesek állították, hogy a PKK hivatalosan feloszlott. Osman Öcalannak a keresetlevélhez mellékelt nyilatkozata 16. pontja egyértelműen utal arra, hogy 2002. április 4-től a PKK nevében végzett minden tevékenység törvénytelennek minősül.
- 30 Emellett az első felperes állításai több tekintetben zavarosak. Például a fellebbezés 25. pontjában az szerepel, hogy Osman Öcalan keresetét egy továbbra is fennálló és mindeddig PKK-nak hívott szervezet nevében nyújtja be. Ez a nyilatkozat azt sejteti, hogy a kereset ténylegesen egy olyan másik, nem megnevezett szervezet nevében kerül benyújtásra, amely már nem maga a PKK. A keresetlevélből azonban nem derül ki, hogy melyik más szervezetről lehet szó.
- 31 Végezetül, az Elsőfokú Bíróság aprólékosan megvizsgálta a felperesek által ismertetett érveket. A Tanács úgy véli, hogy az a következtetés, amelyre az Elsőfokú Bíróság a megtámadott végzés 37–41. pontjában jutott, miszerint a PKK nem jelölhetett ki érvényesen képviselőt, a rendelkezésére álló bizonyítékokra tekintettel igazolt, és állítása szerint az első felperes a jelen fellebbezés keretében nem hivatkozott egyetlen olyan új érvre sem, amely e megállapítást kétségbe vonhatná.

– A Bíróság álláspontja

- 32 A Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében elfogadhatatlan az a fellebbezés, amely anélkül, hogy akár egyetlen olyan érvet is tartalmazna, mely a megtámadott határozatban kifejezetten a téves jogalkalmazást azonosítaná, azoknak a jogalapoknak és érveknek az ismételése vagy szó szerinti átvételére szorítkozik, amelyeket már az Elsőfokú Bíróság elé terjesztettek. Ellenben, amennyiben a fellebbező azt vitatja, hogy az Elsőfokú Bíróság miként értelmezi vagy alkalmazza a közösségi jogot,

akkor az első fokon vizsgált jogi szempontokat a fellebbezési eljárás során újból meg lehet tárgyalni. Ha ugyanis a fellebbező ily módon nem tudná fellebbezését az Elsőfokú Bíróság előtt már felhasznált jogalapokra és érvekre alapítani, akkor a fellebbezési eljárás részben értelmét vesztené (lásd e tekintetben a C-25/05. P. sz., Storck kontra OHIM ügyben 2006. június 22-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-5719. o.] 47. és 48. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

33 A negyedik jogalap azon alapul, hogy az Elsőfokú Bíróság hibát vétett, amikor úgy vélte, hogy Osman Öcalan azt állította, hogy a PKK nem indíthat keresetet. Ez a jogalap részletesen bírálja a megtámadott végzést. Emellett az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott végzésben tett megállapításra vonatkozik, tehát arra nem lehetett első fokon hivatkozni.

34 E körülmények között a Tanács azon érve, miszerint a negyedik jogalapot azért kell elutasítani, mert az az elsőfokú eljárásban ismertetett állítások megismétlése, megalapozatlan, ezért azt el kell utasítani.

35 A Tanács azon érvét illetően, miszerint a negyedik jogalap azért elfogadhatatlan, mert az az Elsőfokú Bíróság ténymegállapítására vonatkozik, emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően a tényállásnak az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott határozatban tett megállapításával vagy értékelésével kapcsolatosan a fellebbezési szakban tett kifogások csak abban az esetben elfogadhatók, ha a fellebbező arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság olyan megállapításokat tett, amelyek tárgyi pontatlansága az iratokból kitűnik, vagy hogy a hozzá benyújtott bizonyítékokat elferdítette (lásd e tekintetben a C-82/01 sz., Aéroports de Paris kontra Bizottság ügyben 2002. október 24-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-9297. o.] 56. pontját). Márpedig a jelen ügyben ez a helyzet.

36 Következésképpen a jogalap elfogadható.

- 37 E jogalap megalapozottságát illetően meg kell vizsgálni, hogy az Elsőfokú Bíróság elferdítette-e a bizonyítékokat. Amint azt a főtanácsnok indítványának 42. pontjában jelezte, ilyen elferdítés akkor valósul meg, ha a meglévő bizonyítékok értékelése új bizonyítékok felhasználása nélkül is nyilvánvalóan tévesnek tűnik (lásd e tekintetben a C-551/03. P. sz., General Motors kontra Bizottság ügyben 2006. április 6-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-3173. o.] 54. pontját).
- 38 E kritérium fényében meg kell állapítani, hogy az Elsőfokú Bírósághoz a PKK fennállására vonatkozóan benyújtott bizonyítékok között szerepel Osman Öcalan-nak a keresetlevélhez mellékelte nyilatkozata, az első felperes képviselőre az ügyvédeknek ez utóbbi által adott megbízás, a Tanács állásfoglalásai és Serif Vanlynek szintén az említett keresetlevélhez mellékelte nyilatkozata.
- 39 Elsőként Osman Öcalan nyilatkozatáról szólva, annak 1. pontjában az szerepel, hogy „a PKK a kurd nép számára központi jelentőségű politikai szervezet volt, és az is marad”.
- 40 Osman Öcalan (ugyan)ezen nyilatkozat 11. pontjában a következőket állítja:

„1999 júliusában a PKK egyoldalú tűzszünetet hirdetett. Ennek célja a kurdok jogaival kapcsolatos kérdés demokratikus és békés megoldására való törekvés volt. A PKK kijelentette, hogy újabb intézkedésig minden gerillatevékenység szünetel.”

41 Ugyanezen nyilatkozat 15–19. pontja a következőképpen szól:

- „15. [A PKK 2002. április 4. és 10. között megtartott nyolcadik kongresszusa] a PKK-t a kurd nemzeti öntudatra ébredés és ellenállás időszakában az »Apoista« [mivel az »Apo« Abdullah Öcalan megjelölésére használt kifejezés] mozgalom szimbolikus elnevezéseként jellemezte. E kongresszus azt is kinyilatkoztatta, hogy a PKK a kurd nemzeti lelkiületet, öntudatot és identitást jelképezi.
16. E kongresszus elhatározta, hogy a PKK-t érintő jelentős átalakítások folytatása érdekében 2002. április 4-től a »PKK« nevében végzett minden tevékenység beszüntetésre kerül, és a PKK nevében végzett tevékenység törvénytelennek minősül.
17. E kongresszus elhatározta, hogy folytatja a [z 1999-es] tűzszünet óta és a hetedik kongresszuson történeteket követően tervezetten végzett átalakítást. [A PKK-nak a jelen nyilatkozathoz mellékelt és a 2000. január 10-i hetedik kongresszuson megállapított álláspontját tartalmazó »Béketerv«.]
18. A PKK szerkezetét és szervezeti rendszerét módosító, valamint az Apoista mozgalom stratégiáját ismertető új alapokmány is elfogadásra került. Egy koordinációs szervezet fogta volna össze a Kurdisztán egyes részein és a szomszédos országokban létrehozandó különféle szervezeteket. Következésképpen döntés született a [KADEK] megalakításáról.
19. Új irányítóbizottság került megválasztásra, Abdullah Öcalant pedig a KADEK elnökévé választották.”

- 42 A PKK feloszlásának kimondása helyett ez a szöveg inkább azt látszik megerősíteni, hogy a PKK más cselekmények javára fokozatosan felhagyott az erőszakos cselekményekkel. Osman Öcalan különösen azt fejt ki, hogy 1999 júliusában a PKK egyoldalú tűzszünetet hirdetett, a 2000. január 10-én tartott hetedik kongresszusán részt vett a „Béketervben”, és 2002. április 4. és 10. között tartott nyolcadik kongresszusán úgy határozott, hogy 2002. április 4-től „minden tevékenységet” beszüntet. A „minden tevékenység” kifejezés a szövegkörnyezetében olvasva egyszerűen azt is jelentheti, hogy a PKK felhagy valamennyi erőszakos cselekményével.
- 43 Mindenesetre, Osman Öcalan nyilatkozatának 18. és 19. pontjából az derül ki, hogy a PKK szerkezetét és szervezeti rendszerét mindössze módosították, és a PKK KADEK néven továbbra is fennállt, amelynek elnöke továbbra is Abdullah Öcalan volt.
- 44 Az említett nyilatkozta 1. pontjában használt „marad” szó is azt jelzi, hogy a PKK továbbra is fennáll.
- 45 Osman Öcalan nyilatkozatában mindenesetre sehol sem állítja kifejezetten azt, hogy a PKK nyolcadik kongresszusa annak feloszlását mondta volna ki.
- 46 Ezért összességében olvasva e nyilatkozatot alappal nem értelmezhetjük úgy, mint amely megerősíti a PKK teljes feloszlását.
- 47 Másodsorban az első felperes képviselőtére az ügyvédeknek adott megbízásban Osman Öcalan pontosítja, hogy ő „a korábban PKK néven ismert szervezet nevében” („on behalf of the organisation formerly known as the PKK”) jár el. Ez a megjegyzés pedig pusztán a PKK névváltozását és nem feloszlását jelzi.

48 Harmadsorban a Tanács állásfoglalásait illetően úgy tűnik, hogy 2004. április 2-ától kezdve fokozatosan a 2002/334 és 2002/460 határozat helyébe lépő határozatok a PKK-t „Kurd Munkáspárt (PKK) (más néven KADEK, más néven KONGRA GEL)” néven jelölik meg (lásd különösen a terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 2003/902/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 2-i 2004/306/EK tanácsi határozatot [HL L 99., 28. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 3. kötet, 98. o.]). Következésképpen a Tanács úgy véli, hogy a PKK más neveken ugyan, de továbbra is fennáll.

49 Végezetül Serif Vanlynak, a KNK elnökének a keresetlevélhez mellékelt nyilatkozatát illetően még ha igaz is, hogy ő ott a PKK feloszlását említi, ezt a következő szövegrész kontextusában teszi:

„A PKK a KNK létrehozatala óta tagszervezete volt ez utóbbinak. A PKK volt a KNK létrehozatalának előmozdítója, azóta pedig a KNK-n belüli központi hajtóerő, mivel céljai és célkitűzései igazodtak a KNK-éihoz. A PKK 2002 áprilisi feloszlása óta már nem tagja hivatalosan a KNK-nak. Ugyanakkor a PKK-ból létrehozott KADEK kéri a KNK-ba való felvételét. A KNK tiszteletbeli elnöke továbbra is Abdullah Öcalan.”

50 E szövegrészből pedig nem lehet arra következtetni, hogy a PKK 2002 áprilisában teljesen megszűnt. Összességében olvasva ugyanis ez a szöveg inkább arra utal, hogy ezen időszakot követően a PKK bizonyos mértékben – átszervezve és más néven – továbbra is fennáll. Serif Vanly nyilatkozata tehát nem cáfolja az előbb megvizsgált egyéb bizonyítékokat.

51 Következésképpen a megtámadott végzés 35. pontjában található megállapítás, miszerint „[Osman] Öcalannak a keresetlevélhez mellékelt vallomása alapján a PKK feloszl[ott]”, pontatlan és ellentétes Osman Öcalan azon nyilatkozatának szövegével, amely nyilatkozatra e megállapítás utal.

- 52 A megtámadott végzés 37. pontjában tett kijelentés „[a] felperesek nemhogy elismernék [Osman] Öcalan jogát a PKK képviselőjére, hanem inkább a PKK megszűnését hangsúlyozzák” szintén nem felel meg az Elsőfokú Bíróság rendelkezésére álló bizonyítékoknak.
- 53 A megtámadott végzés 35. és 37. pontjában szereplő megállapítások tehát pontatlanok, és az Elsőfokú Bíróság rendelkezésére álló bizonyítékok elferdítését jelentik. Következésképpen a negyedik jogalap megalapozott.
- 54 A megtámadott végzést tehát hatályon kívül kell helyezni, amennyiben az az első felperes keresetét elfogadhatatlannak minősíti anélkül, hogy az általa felhozott többi jogalapot meg kellene vizsgálni.

A Serif Vanly által a KNK nevében benyújtott kereset elfogadhatósága

- 55 A KNK nevében eljáró Serif Vanly (a továbbiakban: második felperes) két jogalapot ad elő fellebbezésének alátámasztására (nyolcadik és kilencedik jogalap).

A nyolcadik jogalapról

– A felek érvei

- 56 Nyolcadik jogalapjával a második felperes emlékeztet arra, hogy a megtámadott végzésben az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy a kereset nem elfogadható, amennyiben azt a KNK nyújtotta be, mivel ez utóbbit az EK 230. cikk negyedik

bekezdése értelmében a 2002/460 határozat nem érinti személyében. A második felperes úgy véli, hogy e kritérium túlságosan szigorú ilyen helyzetben, amikor az EJEE címén biztosított alapvető jogokról van szó. Azt állítja, hogy az elfogadhatósági kritériumot ebben az összefüggésben az Emberi Jogok Európai Bírósága által felállított elfogadhatósági kritériumoknak megfelelően, tágabb értelemben véve kell alkalmazni annak érdekében, hogy ne zárja ki a hatékony jogorvoslat lehetőségét.

57 A második felperes úgy véli, hogy ha a Bíróság a jelen ügyben a KNK keresetét elfogadhatatlannak nyilvánítaná, holott ugyanilyen körülmények között az Emberi Jogok Európai Bírósága a hozzá benyújtott keresetet elfogadhatónak nyilvánítaná, a második felperes nem rendelkezne az őt megillető hatékony jogorvoslat lehetőségével, azaz nem nyújthatna be annak vizsgálatára irányuló keresetet, hogy 2580/2001 rendelet és a 2002/460 határozat sérti-e az EJEE által megfogalmazott alapvető jogait. Az ilyen vizsgálat annak ellenére történő visszautasítása, hogy van az EJEE címén helytálló és elfogadható érvelés, az ezen egyezmény 13. cikke megsértésének minősülne, amennyiben a második felperes jogában álló jogorvoslatokat egyszerűen megtagadná tőle.

58 A Tanács megjegyzi, hogy a második felperes nem azt igyekszik bizonyítani, hogy az Elsőfokú Bíróság helytelenül alkalmazta az EK-Szerződésnek a közösségi ítélkezési gyakorlattal értelmezett rendelkezéseit, amikor azt állapította meg, hogy a 2002/460 határozat őt nem érinti személyében. A második felperes valójában arra kéri a Bíróságot, hogy hagyja figyelmen kívül az EK 230. cikk negyedik bekezdésének a közösségi ítélkezési gyakorlattal értelmezett rendelkezéseit azzal, hogy helyettük az EJEE keresetelési jogra vonatkozó rendelkezéseit vegye figyelembe.

59 Amennyiben a jelen jogalap az Elsőfokú Bíróság azon megállapítására vonatkozik, miszerint a második felperest az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében a 2002/460 határozat nem érinti személyében, a Tanács úgy véli, hogy a második felperes a fellebbezésben nem hozott fel új érveket, következésképpen a fellebbezés e része elfogadhatatlan. A Tanács másodlagosan azt állítja, hogy a fellebbezés e része megalapozatlan, mivel az Elsőfokú Bíróság megfelelően alkalmazta az állandó ítélkezési gyakorlatot.

- 60 Amennyiben a jelen jogalap az EJEE-ből levezetett érvelést tartalmaz, a Tanács úgy véli, hogy ez az érv elfogadhatatlan a fellebbezési szakban, mivel az elsőfokú eljárás felei azt nem vitatták meg, és az Elsőfokú Bíróság e tekintetben nem határozott. A Tanács másodlagosan azt állítja, hogy ez az érv megalapozatlan, mert az Európai Unió és a Közösség az EJEE által biztosítottal megegyező védelemben részesíti az alapvető jogokat.

– A Bíróság álláspontja

- 61 A jelen jogalap elfogadhatóságát illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság eljárási szabályzatának 118. cikke értelmében ugyanezen szabályzat 42. cikkének 2. §-a, amely főszabály szerint megtiltja az eljárás további részében az új jogalap felhozatalát, megfelelően alkalmazandó a Bíróság előtti olyan eljárásban, amelynek tárgya az Elsőfokú Bíróság határozata elleni fellebbezés. A Bíróság hatásköre a fellebbezés során így az Elsőfokú Bíróság előtt megvitatott jogalapoknak ez utóbbi általi értékelése vizsgálatára korlátozódik (lásd a C-199/01. P. és C-200/01. P. sz., IPK-München kontra Bizottság egyesített ügyekben 2004. április 29-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-4627. o.] 52. pontját).
- 62 A Tanács első fokon az elfogadhatatlansági kifogásában arra alapított jogalapot hozott fel, hogy a második felperes nem teljesíti az EK 230. cikk negyedik bekezdésében meghatározott feltételeket. A második felperes ezen elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó észrevételeiben azt válaszolta, hogy ezt a rendelkezést úgy tekintve kell értelmezni, hogy ő teljesíti e feltételeket. Ebben az összefüggésben a második felperes többek között azt állítja, hogy hatékony jogorvoslatra van szükség a közösségi intézmények által kibocsátott, az alapvető jogokat és a közösségi jogot sértő aktus esetében. A megtámadott végzéssel az Elsőfokú Bíróság anélkül utasította el a második felperes állításait, hogy véleményt nyilvánított volna azon álláspontról, miszerint a hozzá benyújtott kereset ez utóbbi alapvető jogainak védelmére irányult.

- 63 Meg kell tehát állapítani, hogy az EK 230. cikk negyedik bekezdésének értelmezése és a második felperes helyzetére történő alkalmazása megvitatásra került az Elsőfokú Bíróság előtt az elsőfokú eljárás során. A jelen jogalap az Elsőfokú Bíróság által e rendelkezésnek a második felperes tekintetében adott értelmezése és alkalmazása részletes vitatására irányul. Következésképpen a jelen jogalap nem olyan új jogalap, amelynek a fellebbezési szakban történő felhozatalát a Bíróság eljárási szabályzata 42. cikkének 2. §-a és 118. cikke tiltaná.
- 64 Elfogadható jogalap keretében főszabály szerint a fellebbező feladata az azt alátámasztó érveknek a saját belátása szerint való kifejtése, akár olyan érvekre támaszkodva, amelyeket már előadott az Elsőfokú Bíróság előtt, akár – különösen az Elsőfokú Bíróság álláspontjához képest – új érvek kifejtésével. Ellenkező esetben a fellebbezési eljárás részben értelmét veszítené (lásd e tekintetben a fent hivatkozott Storck kontra OHIM ügyben hozott ítélet 48. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 65 Következésképpen a második felperes nem köteles a jelen jogalapot kizárólag az EK 230. cikk negyedik bekezdésének a közösségi ítélkezési gyakorlat általi értelmezésére vonatkozó új érvekkel alátámasztani. A Tanács ilyen értelmű érvelése megalapozatlan, és azt el kell utasítani.
- 66 Az EJEE-ből levezetett érvek elfogadhatóságát illetően meg kell állapítani, hogy a Bíróság alapokmánya 58. cikkének és a Bíróság eljárási szabályzata 113. cikke 2. §-ának összefüggő rendelkezéseiből következően a fellebbező a fellebbezés során minden releváns érvet felhozhat, ám az Elsőfokú Bíróság előtti jogvita tárgyát a fellebbezésben nem lehet megváltoztatni. A Tanács állításával ellentétben egyáltalán nincs olyan kötelezettség, hogy minden, fellebbezés során felhozott érvet az elsőfokú eljárás során előzetesen meg kellett volna vitatni. Nem fogadható el az ilyen jellegű korlátozás, mivel annak hatásaként a fellebbezési eljárás jelentős részben értelmét vesztené.

- 67 Mivel nyilvánvaló, hogy a jelen jogalap nem változtatja meg az Elsőfokú Bíróság előtti jogvita tárgyát, a Tanács azon érve, miszerint e jogalap elfogadhatatlan, mivel az az E/JEE-re utal, megalapozatlan, és azt el kell utasítani.
- 68 Következésképpen a jelen jogalap teljes egészében elfogadható.
- 69 E jogalap megalapozottságát illetően a második felperes azt állítja, hogy annyiban érinti őt a 2002/334 és 2002/460 határozat, amennyiben a KNK a PKK és minden jogutódnak tekinthető szervezetének képviseleti fóruma.
- 70 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az ilyen kapcsolat nem elegendő annak megállapításához, hogy valamely szervezet az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében személyében érintett. Természetes vagy jogi személyek csoportját képviselő valamely egyesület ugyanis nem minősül az adott csoport általános érdekeit érintő jogi aktussal – az említett rendelkezés szerint – személyében érintettnak (lásd e tekintetben a fent hivatkozott Fédération nationale de la boucherie en gros et du commerce en gros des viandes és társai kontra Tanács ügyben hozott ítéletet [960. o.] és a 117/86. sz., UFADE kontra Tanács és Bizottság ügyben 1986. november 5-én hozott végzés [EBHT 1986., 3255. o.] 12. pontját).
- 71 A második felperes egyebekben azt állítja, hogy a KNK saját pénzeszközeinek a 2002/334 és 2002/460 határozat alapján történő befagyasztását kockáztatná azzal, ha kapcsolatban állna a PKK-val.

- 72 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében természetes vagy jogi személy csak akkor állíthatja, hogy valamely általános hatályú jogi aktus személyében érinti, ha ez az aktus sajátos jellemzői vagy őt minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik rá (lásd e tekintetben a fent hivatkozott Plaumann kontra Bizottság ügyben hozott ítéletet [223. o.] és a C-50/00. P. sz., Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben 2002. július 25-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-6677. o.] 36. pontját).
- 73 Márpedig, bár a KNK saját pénzeszközeinek befagyasztását kockáztatja, arra egy objektívan meghatározott, valamennyi közösségi jogalanyra egyformán vonatkozó tilalom alapján kerül sor. E körülmények között a KNK nem állíthatja, hogy az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében a 2002/334 és 2002/460 határozat személyében érinti.
- 74 Az Elsőfokú Bíróság azzal, hogy különösen a megtámadott végzés 45., 46., 51. és 52. pontjában azt állapította meg, hogy a KNK az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében személyében nem érintett, az ítélkezési gyakorlat értelmezésének megfelelően pontosan alkalmazta ezt a rendelkezést.
- 75 A második felperes azonban úgy érvel, hogy az EK 230. cikk negyedik bekezdésének ilyen értelmezése e tekintetben korlátozott elfogadhatósági feltételt támaszt, ezáltal az ellentétes az EJEE-vel.
- 76 Az alapvető jogok azon általános jogelvek szerves részét képezik, amelyek tiszteletben tartását a Bíróság biztosítja. Ennek során a Bíróság a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiból, valamint az emberi jogok védelmére vonatkozó azon nemzetközi szerződések nyújtotta iránymutatásokból merít, amelyek kidolgozásában a tagállamok együttműködtek vagy amelyekhez csatlakoztak. Az EJEE e tekintetben különös jelentőséggel bír (lásd különösen a C-112/00. sz. Schmidberger-ügyben 2003. június 12-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-5659. o.] 71. pontját és a C-540/03. sz., Európai Parlament kontra Tanács ügyben 2006. június 27-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-5769. o.] 35. pontját).

77 Emellett az EU 6. cikk (2) bekezdése kimondja:

„Az Unió a közösségi jog általános elveiként tartja tiszteletben az alapvető jogokat, ahogyan azokat az [EJEE] biztosítja, továbbá ahogyan azok a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiból erednek.”

78 Jelen érvelést e keretek között kell megvizsgálni.

79 Az EJEE 34. cikke értelmében az Emberi Jogok Európai Bírósága kérelmeket vehet át bármely természetes személytől, nem-kormányzati szervezettől vagy személyek csoportjaitól, akik vagy amelyek azt állítják, hogy az EJEE-ben vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvekben biztosított jogok valamely magas szerződő fél részéről történt megsértésének áldozatai.

80 Az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlata értelmében az EJEE 34. cikke ahhoz, hogy a kérelmező e cikk értelmében áldozatnak minősüljön, főszabály szerint megköveteli, hogy a kérelmező az EJEE már bekövetkezett megsértése által őt ért sérelmet adjon elő (lásd az EJEB, 1978. szeptember 6-i Klass és társai kontra Németország ítéletet [A. sorozat, 28. szám, 33. §]). Jövőbeli sérelem kockázata miatt csak kivételes körülmények esetén lehet az EJEE megsértése áldozatának tekinteni a felperest (lásd az Emberi Jogok Európai Bizottsága, 1995. december 4-i Noël Narvii Tauria és társai kontra Franciaország határozatot [28204/95. sz. keresetlevél, *Határozatok és jelentések {HJ}* 83-A., 112. o., 130. o.]). Az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatából következően azonban azok a személyek, akik állításuk szerint a 2001/931 közös álláspont mellékletében található listán szereplő szervezethez kötődnek, ám e listán nem szerepelnek, nem tekinthetők az EJEE 34. cikke értelmében az EJEE megsértése áldozatának, következésképpen kereseteik elfogadhatatlanok (lásd az EJEB, 2002. május 23-i Segi és társai és Gestoras Pro-Amnistia és társai kontra az Európai Unió 15 tagállama határozatot [6422/02. és 9916/02. sz. keresetlevelek, *Ítéletek és Határozatok Tára*, 2002-V]).

- 81 Márpedig a KNK helyzete a fent említett Segi és Gestoras Pro-Amnistia szervezethez kötődő személyek helyzetéhez hasonló. A KNK ugyanis nem szerepel a vitatott listán, tehát nem vonatkoznak rá a 2580/2001 rendeletben előírt korlátozó intézkedések.
- 82 E körülmények között az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlata jelenlegi állapotában úgy tűnik, azt jelzi, hogy a KNK nem állíthatja, hogy az EJEE 34. cikke értelmében áldozatnak tekinthető, következésképpen nem fordulhat e bírósághoz.
- 83 Emiatt a jelen ügy körülményei között nem állapítható meg ellentmondás az EJEE és az EK 230. cikk negyedik bekezdése között.
- 84 A jelen jogalapot tehát – mint megalapozatlant – el kell utasítani.

A kilencedik jogalapról

– A felek érvei

- 85 A második felperes azt állítja, hogy a megtámadott végzés 49. pontja hibás, amennyiben azon a feltevésen alapul, hogy a PKK megszűnt, mivel így érdemi kérdést dönt el előre a kereset elfogadhatóságára vonatkozó érv elutasítása érdekében.

86 A Tanács megjegyzi, hogy az Elsőfokú Bíróság nem nyilvánított véleményt a PKK tényleges létezéséről. Annak meghatározása érdekében, hogy a KNK hivatkozhat-e arra, hogy egy vagy több tagja a megtámadott határozat megsemmisítése iránt elfogadható keresetet indíthat, mindössze annyit állapított meg, hogy a második felperes – a PKK megszűnésére hivatkozva – mindenesetre elismerte, hogy a PKK már nem tagja a KNK-nak.

– A Bíróság álláspontja

87 A jelen ítélet 69–82. pontjaiból következően a KNK-t a 2002/334 és a 2002/460 határozat az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében nem érinti személyében, és a KNK nem tekinthető az EJEE 34. cikke szerinti áldozatnak sem, függetlenül attól a körülménytől, hogy a PKK ténylegesen fennáll. E körülmények között az a tény, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen a PKK nemlétét állapította meg, semmi esetre sem eredményezheti a megtámadott végzés hatályon kívül helyezését a második felperes vonatkozásában.

88 A jelen jogalap tehát hatástalan.

89 Következésképpen a második felperes fellebbezése megalapozatlan és azt el kell utasítani.

90 Mivel a második felperes pervesztes lett, a Bíróság eljárási szabályzata 62. cikkének 2. §-a és 122. cikke alapján kötelezni kell az általa benyújtott fellebbezés költségeinek viselésére.

Az Elsőfokú Bíróság előtti keresetről

- 91 A Bíróság alapokmánya 61. cikke első bekezdése második mondatának értelmében a Bíróság az Elsőfokú Bíróság határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet érdemben maga is eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi. Ez a helyzet az első felperes és a Tanács közötti jogvita esetén a kereset elfogadhatósága vonatkozásában.
- 92 A Tanács két jogalapra hivatkozik az első felperes keresetének elfogadhatatlanná nyilvánítása iránti kérelme alátámasztására. Egyrészt e keresetet a 2002/334 határozatot érintő részében határidőn túl nyújtották be. Másrészt a PKK-nak nincs perképessége, mert már nem létezik.

Az első jogalapról

A felek érvei

- 93 A Tanács szerint a 2002/334 határozat elleni kereset benyújtásának határideje 2002. július 29. volt. A keresetlevél eredeti példányát 2002. július 31-én nyújtották be az Elsőfokú Bíróság Hivatalához. Következésképpen a keresetet e határozatot érintő részében határidőn túl nyújtották be.
- 94 Az elsőfokú eljárásba beavatkozó Bizottság egyetértett a Tanács ezen érvelésével, és hozzátette, hogy a 2002/334 határozat elleni kereset elfogadhatatlansága a 2002/460 határozat elleni kereset elfogadhatatlanságát eredményezi, mivel ez utóbbi határozat csak megerősíti az elsőt.

- 95 Az első felperes azzal érvel, hogy képviselői meg vannak győződve arról, hogy az Elsőfokú Bíróság Hivatalához a keresetlevél eredeti példányát, öt másolattal együtt 2002. július 24-én nyújtották be, még ha 2002. július 31-én egy újabb eredeti példányt nyújtottak is be. E körülmények között és amennyiben alapvető jogokról van szó, helytelen formalizmus lenne megakadályozni az első felperest a 2002/334 határozat megsemmisítésének kezdeményezésében.
- 96 Az első felperes szerint mindenestre a 2002/460 határozat önálló határozat, amelyet határidőn belül támadtak meg.

A Bíróság álláspontja

- 97 A 2002/334 határozat 2002. május 2-án került elfogadásra, és 2002. május 3-án hirdették ki az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*. Az EK 230. cikk ötödik bekezdésében a megsemmisítés iránti kereset benyújtására előírt kéthónapos határidőn kívül az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 102. cikkének 1. §-a alapján figyelembe kell venni a megtámadott aktus kihirdetésétől számított tizennégy napos határidőt, valamint ugyanezen szabályzat 102. cikkének 2. §-a alapján a távolságra tekintettel járó tíznapos átalányhatáridőt. Az e szabályoknak megfelelően meghatározott határidő 2002. július 27. volt. Mivel ez szombati napra esett, a kereset benyújtásának határideje az említett szabályzat 101. cikke 2. §-ának első bekezdése alapján 2002. július 29-ének – amely hétfői napra esett – végén járt le.
- 98 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 43. cikkének 1. §-a azt írja elő, hogy minden eljárási irat eredeti példányát be kell nyújtani.

- 99 Az elsőfokú bírósági iratanyagból kiderül, hogy 2002. július 24-én csak az eredeti példány nélküli másolatokat nyújtották be az Elsőfokú Bíróság Hivatalához. Még ha az első felperes azt állítja is, hogy képviselői a keresetlevél eredeti példányát is benyújtották az ezen a napon benyújtott másolatokkal együtt, ezt semmivel nem bizonyítja. Ráadásul a 2002. július 31-én benyújtott eredeti példány eltéréseket mutat a 2002. július 24-én benyújtott másolatokhoz képest. Meg kell állapítani, hogy a keresetlevél eredeti példányát csak 2002. július 31-én nyújtották be az Elsőfokú Bíróság Hivatalához, amint azt a Hivatal pecsétje tanúsítja.
- 100 Mivel a keresetlevél eredeti példányát nem az előírt határidőn belül nyújtották be az Elsőfokú Bíróság Hivatalához, az első felperes keresete a 2002/334 határozat elleni részében elfogadhatatlan.
- 101 Ezt a megállapítást nem befolyásolja az az első felperes által hivatkozott körülmény, miszerint alapvető jogokról van szó. A keresetindítási határidőkre vonatkozó szabályok ugyanis feltétlen alkalmazást igénylő szabályok, és azokat a bíróságnak a jogbiztonság és a jogalanyok törvény előtti egyenlőségének biztosításával kell alkalmaznia.
- 102 Ugyanakkor megállapítást nyert, hogy az első felperes a 2002/460 határozatot az előírt határidőn belül vitatta.
- 103 Amint azt az Elsőfokú Bíróság a megtámadott végzés 44. pontjában helyesen megállapította, e határozat a 2002/334 határozathoz képest új határozat. A 2580/2001 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének és a 2001/931 közös álláspont 1. cikke (6) bekezdésének értelmében ugyanis a vitatott listát felülvizsgáló valamennyi határozat az érintett személyek, csoportok és szervezetek helyzete felülvizsgálatának eredménye.

- 104 Következésképpen a 2002/460 határozat nem pusztá megerősítése a 2002/334 határozatnak, és az a tény, hogy a kereset a 2002/334 határozat elleni részében elfogadhatatlan, nem képezi akadályát annak, hogy az első felperes megtámadja a 2002/460 határozatot.

A második jogalapról

A felek érvei

- 105 A Tanács azt állítja, hogy a PKK nem indíthat megsemmisítés iránti keresetet, mert magának az első felperesnek a nyilatkozatai alapján állapítható az meg, hogy a PKK feloszlott. Nemlétét az a tény jelzi, hogy nincs fejlődés papírja. A képviselőtőre vonatkozó megbízást ugyanis Osman Öcalan aláírásával ellátott, sima papíron adták az ügyvédeknek.
- 106 Az első felperes egyrészt azzal érvel, hogy nem állította, hogy a PKK feloszlott, másrészt azzal, hogy a PKK továbbra is rendelkezik legalábbis ahhoz elegendő jogképességgel, hogy megtámadja a vitatott listán való szerepeltetését.

A Bíróság álláspontja

- 107 Amint az a jelen ítélet 38–52. pontjában megállapításra került, a rendelkezésre álló bizonyítékok arra látszanak utalni, hogy a PKK nem oszlott fel a 2002. április 4. és 10. között tartott kongresszusán. E bizonyítékok vizsgálatából ugyanis az tűnik ki, hogy a PKK e kongresszus után is folytatta tevékenységét, valószínűleg átszervezett formában és más neven.

- 108 Még ha a PKK 2002. április 4. utáni tevékenységi körét az említett bizonyítékok fényében nem is lehet tökéletes pontossággal körülhatárolni, az mindenesetre biztos, hogy a PKK kellő mértékben fennállt ahhoz, hogy megtámadja a vitatott listára való felvételét.
- 109 Az Európai Közösségek ugyanis olyan jogközösség, amelyben az intézmények aktusai ellenőrzés alá esnek a tekintetben, hogy azok az EK-Szerződéssel és az alapvető jogokat magukban foglaló általános jogelvekkel összeegyeztethetők-e. Ezért a magánszemélyek hatékony bírói jogvédelemre jogosultak azon jogaikat illetően, amelyeket a Közösség jogrendjéből származtatnak, mivel az e védelemhez való jog a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiból eredő általános jogelvek részét képezi. Ezt a jogot az EJEE 6. és 13. cikke is megerősítette (lásd a fent hivatkozott Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben hozott ítélet 38. és 39. pontját).
- 110 E bírói jogvédelem hatékonysága annál is inkább fontos, mivel a 2580/2001 rendeletben előírt korlátozó intézkedések súlyos következményekkel járnak. Az e rendelettel érintett személyeknek, csoportoknak vagy szervezeteknek nemcsak a pénzügyletekben és pénzügyi szolgáltatásokban való részvételét akadályozzák, hanem jó hírnevüket és politikai tevékenységüket is sérti az a tény, hogy őket terroristának minősítik.
- 111 A 2580/2001 rendelet – a 2001/931 közös álláspont 1. cikkének (4)–(6) bekezdésével összefüggésben értelmezett – 2. cikke (3) bekezdésének értelmében valamely személy, csoport vagy szervezet csak meghatározott bizonyítékok és az érintett személyek, csoportok vagy szervezetek pontos megjelölése esetén vehetők fel a vitatott listára. Egyebekben pontosításra kerül, hogy valamely személy, csoport vagy szervezet nevét csak helyzetének a Tanács általi rendszeres felülvizsgálatával lehet fenntartani az említett listán. Mindezen tényezők bírósági felülvizsgálatát biztosítani kell.

- 112 Következésképpen, ha a közösségi jogalkotó a 2002/460 határozattal úgy vélte, hogy a PKK továbbra is kellő mértékben fennállt ahhoz, hogy a 2580/2001 rendeletben előírt korlátozó intézkedések tárgyát képezze, a koherencia és az igazságosság annak elismerésére kötelez, hogy ez a szervezet továbbra is kellő mértékben fennáll ahhoz, hogy vitassa ezt az intézkedést. Minden egyéb következtetés azt eredményezné, hogy anélkül lehetne felvenni bármely szervezetet a vitatott listára, hogy e felvétel ellen keresetet lehetne indítani.
- 113 Ahhoz, hogy valamely ilyen szervezet nevében keresetet lehessen indítani, bizonyítani kell, hogy az érintett szervezetnek ténylegesen szándékában áll a keresetindítás, és az őt állítólag képviselő ügyvédek ténylegesen erre irányuló megbízással rendelkeznek.
- 114 A Bíróság alapokmányának rendelkezései – különösen annak 21. cikke –, a Bíróság eljárási szabályzatának rendelkezései – különösen annak 38. cikke – és az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának rendelkezései – különösen annak 44. cikke – nem azért kerültek elfogadásra, hogy a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek – mint a PKK - keresetet indíthassanak. E kivételes helyzetben a megsemmisítés iránti kereset elfogadhatóságára vonatkozó eljárási szabályokat a jelen ügy körülményeihez a szükséges mértékben igazítva kell alkalmazni. Amint azt az Elsőfokú Bíróság a megtámadott végzés 28. pontjában helyesen megállapította, el kell kerülni a túlzott alaki követelmények olyan előírását, amely a megsemmisítés iránti keresetindítás lehetőségének megtagadásával járna, holott a szóban forgó szervezet közösségi korlátozó intézkedések tárgyát képezte.
- 115 Következésképpen Osman Öcalan bármilyen bizonyítékot előterjeszthet annak alátámasztására, hogy a PKK nevében – állítása szerint – annak képviselőjeként jogosan jár el.
- 116 A PKK Osman Öcalan általi képviselésének érvényességét illető kétség abból ered, hogy az ügyvédeknek adott megbízásában a PKK korábbi tagjaként nevezi meg magát, és a PKK képviselésére való jogosultságát semmilyen más dokumentummal nem igazolja.

- 117 Ugyanakkor a fellebbezés során az első felperes benyújtotta a Bírósághoz Mark Muller ügyvéd nyilatkozatát, amely az említett megbízás jogszerűségét látszik alátámasztani. Amint az az Emberi Jogok Európai Bírósága 2005. május 12-i Abdullah Öcalan kontra Törökország ügyben hozott ítéletéből (46221/99. sz. keresetlevél, még nem tették közzé) kiderül, az említett bíróság előtt Mark Muller képviseli Abdullah Öcalant, a PKK volt vezetőjét, aki 1999 óta van börtönben Törökországban. Mark Muller kijelenti, hogy Abdullah Öcalannál a börtönben tett egyik látogatása alkalmával ez utóbbi megbízta azzal, hogy vitassa a PKK európai betiltását. Mark Muller kijelenti továbbá, hogy a PKK és jogutódja a KADEK több más magas rangú képviselője is megbízta az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott keresettel indított eljárás folytatásával.
- 118 Egyebekben Mark Muller kijelenti, hogy Osman Öcalan, amikor aláírta a jelen kereset benyújtására az ügyvédeknek adott megbízást, mind a PKK, mind a KADEK magas rangú képviselője volt.
- 119 Ezek, az egyik tagállam ügyvédi kamarájának tagja – akit ilyen minőségében köt a szakmai etikai kódex – által tett nyilatkozatok a jelen ügy különleges körülményei között elegendőek annak megállapításához, hogy Osman Öcalan képviselheti a PKK-t, és különösen ügyvédeket bízhat meg azzal, hogy a PKK nevében eljárjanak.
- 120 E megállapítást nem érinti a Tanácsnak a fejléces papír hiányára vonatkozó állítása.
- 121 Jóllehet a magánjogi jogi személyek az ügyvédek részére szóló megbízást fejléces papíron szokták adni, ezt a Bíróság vagy az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásra vonatkozó rendelkezések nem írják elő. Az olyan szervezet esetében azonban, amely nem a jogi személyekre szokásosan alkalmazandó jogi szabályozás alapján jött létre, ez a tény kevésbé meggyőző.

- 122 E körülmények között meg kell állapítani, hogy Osman Öcalan képviselheti a PKK-t, és ügyvédeknek erre irányuló megbízást adhat.
- 123 Következésképpen az első felperes keresete a 2002/460 határozat ellen indított részében elfogadható. Az ügyet ezért érdemi határozathozatalra vissza kell utalni az Elsőfokú Bírósághoz.
- 124 Mivel az ügy az első felperes vonatkozásában az eljárás folytatása céljából visszautalásra kerül az Elsőfokú Bírósághoz, tekintetében a költségekről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság az Elsőfokú Bíróságnak a (T-229/02. sz.) PKK és KNK kontra Tanács ügyben 2005. február 15-én hozott végzését hatályon kívül helyezi, amennyiben az elutasítja az Osman Öcalan által a Kurdistan Worker's Party (PKK) nevében indított keresetet.**
- 2) **A Bíróság a fellebbezést ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 3) **A Bíróság a Kurdistan National Congress-t (KNK) képviselő Serif Vanly-t kötelezi az általa benyújtott fellebbezés költségeinek viselésére.**

- 4) **A Bíróság az Osman Öcalan által a PKK nevében indított keresetet a terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 2001/927/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2002. május 2-i 2002/334/EK tanácsi határozat ellen irányuló részében mint elfogadhatatlant elutasítja.**
- 5) **Az Osman Öcalan által a PKK nevében indított kereset a terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 2002/334 határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2002. június 17-i 2002/460/EK tanácsi határozat ellen irányuló részében elfogadható. A Bíróság az ügyet érdemi határozathozatalra visszautalja az Elsőfokú Bírósághoz.**
- 6) **A Bíróság a PKK-t képviselő Osman Öcalan költségeiről jelenleg nem határoz.**

Aláírások